

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TWEEDE KEER, GOEIE KEER !

(Try anything twice !)

blijspel in twee bedrijven

door

William Roche

Vertaling : Guy Keeren

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.3187

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **TWEEDE KEER, GOEIE KEER!** op te voeren moet de naam van auteur **WILLIAM ROCKE** ; vert. *Guy Keeren* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/044
ISBN 978-90-385-12778

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/William Rocke
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3à4 dames – 3 heren)

JOSEFIEN Van Overloop
MICHEL Van Overloop, haar echtgenoot
ANNEMIE Van Overloop, hun dochter
STEFAAN Herreweghe, tv-figuur en BV
BOMMA, de grootmoeder
CHARLES Peeters, buur
ELKE Smits, journaliste van ‘De Zondag’

De rollen van Annemie en Elke kunnen makkelijk door dezelfde actrice worden gespeeld, mits duidelijke accenten in kledij en haarstijl bv.

DECOR

Het stuk speelt zich af in een huis in een randgemeente. Achteraan een uitgang naar hall en bovenverdieping. Links een deur naar de keuken, een raam achteraan kijkt uit op de straat.

Tijd: zondag tegen de middag

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Als het doek opgaat, is alleen Bomma in de kamer. Ze draagt een kamerjas, draagt een haarnetje en ze is duidelijk nog niet heel lang op. Ze zingt en bestudeert zichzelf in de spiegel.

BOMMA : *(zingt)*..... Ik vraag mij af of eens geen ander kapsel moet nemen.....
(pauze) een face-lift zal wat duur zijn..

ANNEMIE : *(komt binnen met 'De Zondag' in haar hand.... ze is duidelijk over haar toeren)* Bomma! Bomma! *(Ze loopt door de kamer zonder Bomma te zien)*
Bomma! Bomma! *(gaat de keuken binnen en komt terug buiten, ze ziet Bomma nu wel)* Ah, Bomma, daar zijt gij! *(Bomma hoort haar niet, Annemie roept)*
Bomma!!!

BOMMA : *(draait zich om)* Annemie! In godsnaam, doe me niet zo verschieten!

ANNEMIE : *(over haar toeren)* Oh, dit is verschrikkelijk, echt verschrikkelijk....

BOMMA : Wat doet gij hier trouwens?

ANNEMIE : Och, Bommake, ik moest langs komen want...

BOMMA : Wat zegt ge? Ge moet een beetje duidelijker praten want ik hoor niet zo goed zonder mijn hoorapparaat.

ANNEMIE : *(brult bijna)* Bomma, ik zei dat ik wel langs moest komen want...

BOMMA : *(plots gealarmeerd)* Waarom? Heeft uwe lekkere u buitengezet?

ANNEMIE : Nee, bomma. Johan heeft mij niet buitengezet. Het is dit.... *(wuijft met de krant)*

BOMMA : Wat is dat?

ANNEMIE : Hebt gij 'De Zondag' al gezien?

BOMMA : Nee, lieveke, ik ben nog niet bij de bakker geweest, ik ben juist wakker!

ANNEMIE : Dit komt nooit meer goed, nooit meer...

BOMMA : Wat komt er nooit meer goed? Waarover hebt gij het?

ANNEMIE : Dit! *(ze gooit de krant naar Bomma)* En nog wel op het eerste blad!
(wanhopig) Oh, waarom heeft ons ma dat toch gedaan? Heel de buurt zal er

over klappen...

BOMMA : Wat heeft mijn dochter nu weer uitgespookt? *(ze houdt de krant vlak bij haar ogen, maar ondersteboven)*

ANNEMIE : *(Ijsbeert over en weer)* Ik had het gezegd dat we ons moeder nooit alleen naar Turkije hadden mogen laten gaan, of dat nu met Radio 2 was of niet... Ocharme pa...wacht tot die dat hoort...

(ze ziet dat Bomma de krant ondersteboven houdt, gaar er naar toe en draait ze om)

BOMMA : Merci, ik dacht al dat ik een Russische gazet aan het lezen was.

ANNEMIE : Ik had onze pa verwittigd dat hij ons ma niet alleen mocht laten gaan, dat ze in de problemen ging komen, zeker met al die mannen in de buurt...

BOMMA : Mannen? Annemieke, nu wilt gij toch niet zeggen dat uw moeder...

ANNEMIE : Nee, Bomma, gelukkig is het niet zo erg als dat!

BOMMA : Wat is er dan? Wat heeft ons Josefien uitgespookt? Mijne bril, waar is mijn bril? Rap...

ANNEMIE : *(geeft bril)* Hier.... Leest de titel maar, die naast de foto..

BOMMA : *(luidop)* Vrouw uit Kapellen wint de 'Super-oma'-wedstrijd *(pauzeert, kijkt verwonderd naar Annemie)* Annemie! Dat is uw moeder op die foto!

ANNEMIE : Ik weet het Bomma, waarom denkt gij dat ik zo over mijn toeren ben?

BOMMA : Wil dat zeggen dat mijn dochter een schoonheidswedstrijd heeft gewonnen? *(strijkt haar haar in de plooi)* Ik heb altijd gezegd dat ze veel van mij had!

ANNEMIE : *(ongeduldig)* Lees liever de tekst!

BOMMA : *(luidop)* Josefien Van Overloop *(loert naar Annemie)* wiens dochter Annemie vorige maand beviel van een jongen *(grinnikt naar Annemie)* Och, ze schrijven ook over onze kleine Tim...

ANNEMIE : *(ongeduldig)* Leest nu voort Bomma...

BOMMA : *(leest verder)* heeft gisterenavond in Kusadasi in Turkije de 'Super-oma'wedstrijd gewonnen. Zij kreeg een overdonderend aantal voorkeurstemmen van de overwegend mannelijke juryleden *(onderbreekt)* Dat heeft uw moeder helemaal van mij – succes bij de mannen!

ANNEMIE : Ik hoop dat ze bij onze pa ook nog succes zal hebben, als hij dat leest.

Waar is die trouwens?

BOMMA : Wat denkt ge? Boven in zijn bed natuurlijk. Zondags staat hij niet op voordat het paardenkoers is op tv.

ANNEMIE : Dus hij heeft de gazet nog niet gelezen?

BOMMA : Nee, moet ik ze brengen?

ANNEMIE : Nee, alstublieft niet. Wacht maar tot hij opstaat.

BOMMA : Hij krijgt misschien een hartaanval als hij dit leest. Maar laat mij eerst verder lezen... (*luidop*) Josefien Van Overloop is eind de veertig, maar ze heeft het jeugdige uitzicht van een tiener.

ANNEMIE : Als ze dat leest, zal het nogal naar haar hoofd stijgen, vrees ik. Lees het volgende stuk ook maar.

BOMMA : (*leest verder*) Als haar werd gevraagd waarom haar echtgenoot haar niet vergezelde op vakantie, zei Josefien dat haar man lijdt aan een zeldzame kwaal waardoor hij het huis moeilijk kan verlaten (*stopt met lezen, verward*) Annemieke, ik wist niet dat uwe pa een zeldzame kwaal heeft...

ANNEMIE : Dat heeft hij ook niet. Dat is alleen ons ma haar manier om te zeggen dat onze pa haar nooit ergens mee naar toe neemt.

BOMMA : Ja, dat is waar, hij geraakt 's avonds moeilijk uit zijn zetel.

ANNEMIE : Als hij het volgende stuk leest, zal hij er wel uitkomen!

BOMMA : (*leest verder*) Een deel van de prijs die ze heeft verdiend, is dat ze een hele week lang, elke avond wordt afgehaald door de bekende tv-personality Stefaan Herreweghe (*Bomma kijkt naar Annemie, onthutst*) Annemie, Stefaan Herreweghe komt naar hier!

ANNEMIE : Ja, Bomma, elke avond deze week. Mister brilcrèmesmurf himself. Kunt ge u dat voorstellen, die Romeo die ons ma elke avond komt ophalen?

BOMMA : Oh, maar hij is zo knap. Ik ben er zot van. Alle vrouwen trouwens.

ANNEMIE : Onze pa iets minder, vrees ik.

BOMMA : Denkt gij dat die dat gaat goed vinden, dat Stefaan Herreweghe ons Josefien elke avond mee uit neemt?

ANNEMIE : Ik denk dat hij wel zal moeten. Anders zou hij maar een slechte verliezer zijn. (*pauze*) Ons moeder kwam vandaag toch terug, niet?

BOMMA : Ja, ze heeft eergisteren nog gebeld.

ANNEMIE : En wat zei ze?

BOMMA : Ze zei dat ze voelde dat er haar iets fantastisch ging overkomen....

ANNEMIE : Volgens mij is ze gewoon zot geworden. Zich op haar leeftijd laten escorteren door een ladykiller van vooraan in de dertig! Wat gaan de burens wel niet denken?

BOMMA : Die gaan stikjaloers zijn, vooral de vrouwen. Denkt gij dat die dat te weten gaan komen?

ANNEMIE : Dat kan moeilijk anders, ons moeder hare kop ligt bij elke bakker in heel de provincie. Alles staat er in, zelfs onze leeftijd, ja ook die van u.

BOMMA : (*gealarmeerd*) Die van mij ook! Nee! Ik ben geruïneerd!

ANNEMIE : (*luistert*) Sshhh... (*legt vinger op lip*)

BOMMA : Wat is er?

ANNEMIE : Onze pa is wakker.

(*geluid...*)

Hij gaat alle momenten naar beneden komen. Bon, dan ben ik er mee weg...

BOMMA : Moment, moment, waar gaat gij naar toe?

ANNEMIE : Naar huis, naar mijn kind en mijne man.

BOMMA : En mij alleen laten om alles uit te leggen aan uw vader? Gij zijt niet goed zeker?

ANNEMIE : Maar ge moet niks uitleggen, bomma. Hij zal het zelf wel lezen in de gazet. Hij moet die trouwens hebben voor de paardenkoers.

BOMMA : Ja, en dan gaat hij die foto van uw moeder zien, hij krijgt een attack en ik ben hier alleen, komaan, hé zeg!

ANNEMIE : Wat wilt ge dan dat ik doe?

BOMMA : Blijft nog een paar minuutjes in het geval dat de shock te groot is voor hem.

ANNEMIE : Oké, misschien kunnen we de gazet beter efkens verstoppem.

BOMMA : Goed idee, waar?

ANNEMIE : (*luistert*) Rap, hij is er.

(*Bomma weet niet waar te blijven met de gazet*)

In godsnaam Bomma, gaat er op zitten.

(Bomma gaat op de sofa en op de gazet zitten. Michel komt binnen, hij ziet er sjofel uit, ongekamd, ongeschoren, met een slodderbroek en een vuil marcelleke.)

MICHEL : *(ziet Annemie)* Oh, dag Annemieke...

ANNEMIE : Goeiemorgen Pa *(kus)*

MICHEL : Dat is lang geleden dat gij nog eens bent langs geweest. Wat nieuws?

ANNEMIE : Oh, niks speciaal, ik passeerde toevallig...

MICHEL : *(rekt zich uit, geeuwend)* Ik ben blij dat ik u nog eens zie *(buigt voorover naar bomma en roept)* ‘Goeie morgen, sunshine’

BOMMA : *(streng)* Het is bijna middag!

MICHEL : Och, beter laat dan nooit *(hij wandelt door de kamer, duidelijk op zoek naar iets)* Hoe is 't met de Johan?

ANNEMIE : Goed, goed..

MICHEL : En met ons Timmeke?

ANNEMIE : Ook heel goed...

MICHEL : Voila, iedereen is oké! *(pauze)* Ik veronderstel dat ge naar hier zijt gekomen om uw moeder te verwelkomen?

ANNEMIE : *(ongemakkelijk)* Ons moeder? Euh, ja misschien wel....

MICHEL : Ze is een week alleen op reis geweest naar Turkije met die van Radio 2... wist gij dat?

ANNEMIE : Echt?

MICHEL : Ja, ze wou dat ik ook mee ging. Maar ge kent mij, dat is niet echt mijn ding. Ga maar alleen Josefien, heb ik gezegd. Misschien komt ge wel een Romeo tegen van middelbare leeftijd die uw hart en vuur en vlam zet.

(Michel lacht heel hard, maar alleen, Bomma en Annemie blijven versteend)

Amaai, jullie zijn in grote vorm deze morgen *(verontrust)* Is er iets gebeurd? *(kijkt naar Bomma die doet of ze het niet heeft gehoord)* Is er iets gebeurd?? Ze kan haar machientje afzetten als ze wil. *(tegen Annemie)* Zeg, gij zijt toch nog altijd samen met de Johan ,hé?

ANNEMIE : Ja, pa, natuurlijk!

MICHEL : Al een chance, ik dacht efkens dat er een familiecrisis was. *(Hij wandelt nog altijd rond in de kamer)* Heeft er iemand de Zondag gezien? *(geen antwoord)*

Hé, Bomma, hebt gij ze gezien? *(Als zij doet of ze het niet heeft gehoord, zet hij zijn handen voor zijn mond en roept)* Ahoy, Bomma, hebt gij de gazet gezien?

BOMMA : *(onschuldig)* De gazet? Nee. Waarom?

MICHEL : Waarom vraagt ze? Awel, ik zal u zeggen waarom, zondags staat daar altijd info in over de paardenkoersen. Ik bestudeer die, pik er een paar uit, dan ga ik rap naar het gokkantoor en ik vul een formulier in. Dan kom ik terug naar huis, ik trek een pintje open, zet de tv op en ik kijk of ik iets gewonnen heb. Dat is de enige ondeugd die ik heb. *(pauze)* Ik vraag het dus nog eens: heeft er iemand de gazet gezien?

ANNEMIE : Ze is er misschien nog niet, pa. Hebt gij goesting voor een goed taske koffie?

MICHEL : Een koffie? Dat is geen slecht idee.

ANNEMIE : Ik zal koffie gaan zetten.

BOMMA : *(staat recht)* Ik zal dat wel doen, Annemieke.

(Terwijl Bomma rechtstaat ziet Michel de krant in de zetel liggen. Annemie panikeert)

MICHEL : Hier se, wat is dat? *(neemt de krant vast)* Ik dacht dat gij zei dat ze er nog niet was?

BOMMA : Ja, mijn geheugen is soms een trisé (vergiét).

MICHEL : *(zit terug neer en wil de krant openvouwen)* Volgens mij is nog wel iets anders een trisé bij u.

ANNEMIE : *(wanhopig)* Pa, voor dat ge de gazet leest, moet ik u eerst iets vertellen..

MICHEL : *(heeft de foto gezien maar het is nog niet doorgedrongen)* Wat is er nu zo belangrijk, kind? Wat is er nu zo belangrijk dat het niet efkens kan wachten tot dat ik de paardjes heb gezien *(stopt ineens, lacht schokkend)* Weet ge, Annemieke, nu dacht ik efkens dat ik een foto van uw moeder had gezien op het eerste blad *(stopt met lachen als hij de serieuze gezichten van Bomma en Annemie ziet en roept)* Godver... dat is een foto van uw moeder op het eerste

blad! (*Hij bladert heftig, staart en.....*)

ANNEMIE : Pa, windt u nu niet op. Daarover wou ik eerst met u praten...

MICHEL : (*springt recht, staart naar de foto*) Is dat echt Josefien?

ANNEMIE : Ja, pa dat is ons ma.

BOMMA : (*trots*) Ja, dat is mijn dochter, is ze niet knap?

MICHEL : (*leest*) Super-oma'? Ik geloof mijn ogen niet! Is die op hare kop gevallen of zo? (*leest verder*) Stefaan Herreweghe! (*tegen Annemie*) Hebt ge dat gelezen? Mijn vrouw gaat een week op stap met Mister Brilcrèmesmurf!

ANNEMIE : Ik weet het pa. Maak u nu niet zo dik.

MICHEL : Dik? Dik? Ik maak mij helemaal niet dik!

BOMMA : Nee, dat zal, waarom wordt ge dan zo paars?

MICHEL : (*probeert zichzelf onder controle te houden*) Ik word helemaal niet paars! In feite ben ik doodkalm. (*verliest controle opnieuw, roept*) Maar mijn vrouw gaat niet een hele week op stap met die casanova!

BOMMA : Ik zal een koffietje gaan halen, dat is goed voor de zenuwen. (*af keuken*)

ANNEMIE : Och, pa, ge hadt ons ma nooit alleen op reis mogen laten vertrekken.

MICHEL : Daar komt ge nu mee af!

ANNEMIE : Waarom hebt ge haar niet tegengehouden?

MICHEL : En hoe had ik dat moeten doen? Ze zei dat ze dringend aan vakantie toe was. (*Ijsbeert*) Josefien haar eerste reis alleen en dit is het resultaat!

ANNEMIE : Dat is nu juist het probleem, pa. Gij neemt ons moeder nooit eens mee uit.

MICHEL : Pardon? Ik ben vorige maand nog met haar naar een bingoavond geweest!

ANNEMIE : (*zuchtend*) Een bingoavond... Ge neemt haar nooit mee naar het theater of naar de cinema.

MICHEL : De Cinema? Waarom hebt ge een cinema nodig als ge een nieuwe flatscreen hebt met blue-ray dvd-recorder? Speciaal gekocht voor haar, hé!

ANNEMIE : Ge hebt dat gekocht om al uw voetbalmatchen op te nemen en de paardenkoersen!

MICHEL : Annemie, gij klinkt nu precies alsof dat ge blij zijt dat uw moeder die prijs heeft gewonnen.

ANNEMIE : Nee, zeker niet. Ik vind het zelfs degoutant. Maar ik kan wel begrijpen waarom ze heeft gedaan.

MICHEL : O ja? En waarom dan wel?

ANNEMIE : Om te bewijzen dat ze nog altijd leeft. Dat ze nog altijd gezien mag worden. Dat ze 'het' nog altijd heeft.

MICHEL : Ik heb 'het' ook nog altijd, weet ge. (*trekt zijn broek op*)

ANNEMIE : (*koud*) O, ja en waar dan?

MICHEL : Wat bedoelt ge, waar? Als ik opgekleed ben, dan zie ik er nog heel goed uit!

ANNEMIE : De kerstkalkoen ook. Maar dat gebeurt maar één keer per jaar!

MICHEL : Luister, Annemieke. Misschien moet ik uw moeder al eens meer uitnemen. En misschien had ik haar niet alleen op reis moeten laten vertrekken. Maar dat wil nog altijd niet zeggen dat ik het goed moet vinden dat ze een heel week, elke avond op de lappen moet gaan met die kwal van een Stefaan Herreweghe. Is die trouwens niet getrouwd?

ANNEMIE : Ja.

MICHEL : Oef, dat is al een opluchting.

ANNEMIE : Twee keer zelfs. Maar hij is ook al gescheiden.

MICHEL : Typisch dat soort mannen.

ANNEMIE : Pa, die Stefaan die heeft al meer vrouwen in zijn leven gehad dan gij gewonnen hebt met de paarden.

MICHEL : Die vrouwenzot! Ik zal hem zijn vet eens geven als hij hier aankomt!

ANNEMIE : Pa, alstublieft, maak nu geen scène. Heel de buurt zal u uitlachen!

MICHEL : Wat bedoelt ge daar mee, Annemie? (*wuift met krant*) Heel de buurt zal mij uitlachen?

ANNEMIE : Laat ons de dingen nu niet erger maken dan ze al zijn. Laat ons rustig gaan zitten en proberen het probleem op te lossen.

MICHEL : Annemie, het gaat hier niet om een kruiswoordpuzzel. Mijn reputatie staat hier op het spel.

ANNEMIE : Ge geeft zelf toe dat ge ons moeder niet dikwijls genoeg mee uit neemt.

MICHEL : Hoe moet ik dat doen? Ik ben een zaak aan het opbouwen. Ik werk 12 uur per dag op de markt. Weet ge, als ge heel de dag hebt gesjouwd met appelen, bananen, ananassen en kokosnoten, dan is mijn goesting om 's avonds op de lappen te gaan, verdwenen zene.

ANNEMIE : Maar ons moeder is jong, ziet er nog goed uit, ze is levendig, gaat graag uit. Ze is zot van het nachtleven en dat krijgt ze van u nooit!

MICHEL : En dan nog iets... wat denkt ge dat er morgen gaat gebeuren als ik op de

markt aankom? Ik weet wat er zal gebeuren... iedereen zal naar mij wijzen en zeggen...'daar sè, de Michel Van Overloop, zijn vrouw is de plaatselijke schoonheidskoningin, de 'super-oma'!

ANNEMIE : En ik dan? Mijn man is een kantoordirecteur van de KBC!

MICHEL : (*piekert*) Och, misschien maak ik mij zorgen om niks. Als Josefien thuiskomt, zal ze misschien wel zeggen: 'Michel schat, laat ons dat 'super-oma' gedoe maar vergeten. Laat ons vergeten dat ik een week alleen ben weggeweest en vooral... laat ons die Stefaan Herreweghe maar vergeten.

(*Bomma komt uit de keuken*)

ANNEMIE : Daar ben ik nog niet zo zeker van, pa. De helft van de vrouwen in Vlaanderen zouden hun ziel geven voor een date met die ladykiller. Waarom zou ons ma nu anders zijn?

MICHEL : Daar was ik al bang voor.

BOMMA : (*geeft kop koffie*) Hier sè, dat zal u goed doen, ge ziet er uit dat ge het nodig hebt.

(*Michels hand bibbert zo hard dat het kopje rammelt op het schoteltje*)

Wat is er Michel? Zijt gij zenuwachtig of zo?

MICHEL : Zoudt gij niet zenuwachtig zijn als ge zo een nieuws te horen krijgt?

BOMMA : Ja, kijk, ik ben er mee weg, ik heb nog wat te doen (*wil naar buiten*)

MICHEL : Naar waar gaat gij nu?

BOMMA : Naar mijn kamer, boven.

MICHEL : Waarom?

BOMMA : Ik ga iets anders aandoen, wat meer gekleed. Ik kan toch zo niet blijven rondlopen als die bink van een Stefaan Herreweghe hier aankomt? (*naar boven*)

ANNEMIE : Ziet ge pa, dat is nu het effect dat die Stefaan heeft op vrouwen!

MICHEL : (*knort*) Weet ge, Annemie, ik had beter in mijn bed blijven liggen deze morgen.

(de bel gaat)

ANNEMIE : Wie kan dat zijn? Voor ons moeder is het nog te vroeg, hé?

MICHEL : Dat zal Charles Peeters zijn. Hij komt elke zondag naar hier rond deze tijd voor de paardenkoers. Wij kiezen dan samen een paar wedstrijden. Wilt gij hem binnen laten, schat?

(Annemie af, stemmen op achtergrond, Charles komt binnen met de krant)

CHARLES : *(goed gezind)* Goeiemorgen Mich!

MICHEL : Dag Charles.

CHARLES : *(tegen Annemie)* Daar staat hij dan – de fiere echtgenoot!

ANNEMIE : Doe het deze morgen maar een beetje rustig aan met onze pa, Charles.

CHARLES : Zie hem daar staan – glimmend van de trots!

MICHEL : *(vermoeide stem)* Ga zitten, Charles.

CHARLES : Allé Mich, komaan.... Waar staat hij?

MICHEL : Waar staat wat?

CHARLES : De champagne, natuurlijk. De champagne!

MICHEL : Champagne? Waarover hebt gij het?

CHARLES : Voor de viering.

MICHEL : Viering? Welke viering?

CHARLES : Hoort ge dat nu, Annemie? Uwe pa is toch een drama – maar hij is wel getrouwd met de knapste oma van heel de streek!

MICHEL : *(geïrriteerd)* Charles, alstublieft, wilt ge daar.... *(stopt en kijkt naar Annemie)* Ga zitten, Charles en zwijgt twee minuten, wilt ge.

CHARLES : *(gaat zitten)* Maak u geen zorgen, Mich, ik zeg geen woord meer. Ik moei mij niet met familieproblemen. *(grijnst en opent de krant)*

ANNEMIE : Als we bezoek gaan krijgen, dan kan ik beter wat opruimen *(neemt kopje koffie mee)*

MICHEL : Zit uwe man thuis niet op u te wachten, schat?

ANNEMIE : Ja, maar die weet ondertussen ook wel dat er hier een en ander te gebeuren staat.

CHARLES : Zeg dat wel, Annemie. Hier gaat het allemaal gebeuren, wees daar maar zeker van

(Michel kijkt fronsend naar hem)

ANNEMIE : Pa, moet gij u ook niet een beetje opfrissen? *(zij ruimt op, kussens opschudden en zo..)*

MICHEL : Ikke? Opfrissen? Waarom? Ik ga nergens naar toe.

ANNEMIE : Nee, misschien niet, maar ons ma komt seffens terug uit vakantie en zij zal wel iets belangrijks bij hebben, denk ik...

MICHEL : Annemie, dit is mijn huis. Hier ben ik de koning.

CHARLES : Dat is de juiste spirit, Mich. Gij gaat u toch niet laten opzij zetten door gelijk wie zeker!

ANNEMIE : Zoudt gij u ook niet beter efkens scheren? Als Stefaan Herreweghe hier aankomt, gaat gij wel een beetje afsteken, vrees ik.

MICHEL : En dan? Ik heb geen schrik van een beetje competitie..

CHARLES : Zeker niet, Mich. Ge hebt vroeger ook altijd gewonnen, dus...

ANNEMIE : Oké, pa. Trek uw plan.

(Annemie af met kopjes. Een paar ogenblikken stil, Michel kijkt naar Charles die doet of hij de krant leest.)

MICHEL : Ja, Charles, ge zult het nieuws al wel gehoord hebben, zeker?

CHARLES : *(onschuldig)* Nieuws? Welk nieuws?

MICHEL : Doe niet onnozel. Ik bedoel Josefien en die belachelijke prijs die ze gewonnen heeft.

CHARLES : O, dat bedoelt ge. Ja, natuurlijk, Michel, iedereen heeft dat ondertussen gehoord. Josefien staat op het eerste blad van de zondag.

MICHEL : Ja, wrijf het er nog wat dieper in!

CHARLES : De heel wijk wordt zot. *(wijst naar het raam)* Er wordt over niets anders meer gepraat. Ze hebben zelfs al nadarafsluitingen gezet aan het begin van de straat!

MICHEL : *(geschokt)* 't Is niet waar? Echt? *(loopt naar het raam om te kijken)*

CHARLES : Helemaal aan het begin, ge kunt dat waarschijnlijk niet zien vanaf hier.

MICHEL : Dat is een joke.

CHARLES : Maar, nee, echt. En ik zal nog iets anders vertellen. Ik heb gehoord dat ze zelfs een fanfare hebben ingehuurd om Josefien te verwelkomen.

MICHEL : (*wanhopig*) Och, mijne god. Dat is verschrikkelijk. Wat moet ik nu doen, Charles, wat moet ik nu doen?

CHARLES : Trek het u niet aan, jongen. Laat ons samen eens naar de paardjes kijken. Wat denkt ge van de koers van half vier?

MICHEL : Charles, ik dacht gij mijn vriend waart? Ik zit hier in het midden van een familiecrisis en gij kunt alleen maar aan paarden denken. Vandaag wordt er niet gekoerst. (*IJsbeert ondertussen*)

CHARLES : Dat is spijtig, want ik voel dat ik geluk gaan hebben. Aan de andere kant, kan ik u wel begrijpen. (*pauze*) Vertelt eens eerlijk Mich, maakt ge u zorgen over die bv?

MICHEL : Zoudt gij niet ongerust zijn als uw Agnes een week met die pipo zou winnen?

CHARLES : Zoveel chance heb ik nooit. Ons Agnes is al drie keer alleen op reis geweest en zij heeft nog nooit iets gewonnen. (*pauze met grimas*) Dju, ik heb ook nooit eens chance.

MICHEL : Zeg, en is die Herreweghe echt zo gevaarlijk als ze zeggen?

CHARLES : Gevaarlijk? Dat is gewoon dynamiet, man. Als seks een Olympische discipline was, dan had die al zeker zes gouden medailles gewonnen.

MICHEL : Zwanst nu niet?

CHARLES : Maar ik zwans niet.... Ge staat er alleen voor, makker. En als ik u zo zie, dat zijt ge niet in grote vorm.

MICHEL : Wat bedoelt ge?

CHARLES : Gij zijt absoluut niet gewapend om de strijd aan te gaan!

MICHEL : Strijd? Welke strijd?

CHARLES : De bedreiging van Stefaan Herreweghe! Hebt gij die al eens in 't echt gezien?

(*Michel schudt van nee*)

Awel, ik wel. Die is charmant, knap, beminnelijk, gesofisticeerd, sexy...

MICHEL : Wat kan ik daar tegen doen?

CHARLES : Niet starten, Mich, dat kunt ge nooit winnen.

MICHEL : Duw het er nog wat dieper in, ja. Toffe maat, zijt gij.

CHARLES : Ik zeg gewoon waar het op staat, daar dienen vrienden voor. Gij zijt niet in form (*klopt op zijn buik*) Ge sleurt te veel balast mee.

MICHEL : Gij zijt echt wat ik nodig heb, om mijn vertrouwen op te krikken.

CHARLES : Het enige wat gij kunt doen, Mich, is het heel cool spelen. Kalm blijven en het komt allemaal in orde.

MICHEL : Hoe dat?

CHARLES : Laat Josefien haar goesting doen. Als ge haar nu gaat tegenhouden om uit te gaan met die Stefaan, dan gaat ze u dat nooit vergeven. Denkt ge dat ook niet?

MICHEL : Ge kunt wel eens gelijk hebben.

CHARLES : Tuurlijk heb ik gelijk. Dus, relaxt nu efkens en laat ons nog eens naar de paardjes kijken. Oké?

MICHEL : Oké, maar ik ben er nog niet over, Charles, nog in de verste verte niet.

CHARLES : Dat begrijp ik, maar let een beetje op uw gewicht, dat is al veel.

(*Charles bladert terug in de krant terwijl Michel naar het raam gaat kijken*)

MICHEL : Nog niemand te zien..

(*hij wordt onderbroken door een schreeuw van Charles*)

CHARLES : (*springt recht en wuift met de krant*) Mich, Mich, kijkt eens wie er loopt in de koers van half vier? Over toevalligheden gesproken...

MICHEL : Waar hebt ge het over, Charles?

CHARLES : (*opgewonden*) Dit is diegene die het gaat doen. Kijk naar die naam....
 Lover Boy!

MICHEL : Lover Boy?

CHARLES : Ja, ziet ge dat niet? Josefien en... Stefaan Herreweghe.... Lover boy...
 Zo'n tip krijgt ge nooit meer, dat is een gedoodverfde winnaar!

MICHEL : Ja, met de nadruk op ‘dood’! (*gedegouteerd*) Lover Boy!

CHARLES : (*opnieuw opgewonden*) Wacht, wacht! Kijk wie er in de volgende koers loopt! Dat is dubbel chance, Mich. Fantastisch gewoon..

MICHEL : En hoe heet die dan wel?

CHARLES : Capitulatie!

MICHEL : (*verward*) Capitulatie?

CHARLES : Ja, ziet ge het niet? Josefien en Lover Boy en zij.... Capituleert! Snapt ge? Wij kunnen niet meer verliezen, Mich...

MICHEL : Ge bedoelt dat gij niet meer kunt verliezen! En ik dan? Volgens u en uw gedoodverfde winnaars ben ik mijn vrouw kwijt! Geef die gazet hier!

(Michel probeert de krant af te pakken, maar Charles is hem te vlug af en loopt rond de zetel)

CHARLES : Wacht efkens, Mich. Misschien kunnen we een triple winnen!

MICHEL : (*achter Charles aan*) Als ge mij die gazet niet geeft, dan sta ik niet in voor de gevolgen...

CHARLES : (*leest ondertussen voort terwijl hij Michel te vlug af is*) Hier! Wat heb ik gezegd! Hier staat hij! Dit is te schoon om waar te zijn. Raad eens wie er in Waregem loopt om 4 uur? Allé komaan Mich, doe eens een gok...

MICHEL : Charles, ik verwittig u....

CHARLES : Doe nu niet flauw, Michel en raad eens....

MICHEL : Ik ben niet in de stemming voor onnozel spelletjes (*pauze*) Allé vooruit, hoe heet dat paard?

CHARLES : Divorce! Snapt g’het? ‘Divorce!’. Dat is ‘echtscheiding’ in ’t Engels. Wat vindt ge daar van? En het staat tien tegen een!

MICHEL : Nu is het genoeg! Ik versta ook wel wat Engels. Maar, hier gaat ge niet goed van zijn! (*herneemt zijn achtervolging*)

CHARLES : Mich, denkt nu efkens na, met zo’n drie kunnen wij een fortuin verdienen.

MICHEL : Met zo’n drie kan ik mijn vrouw kwijtspelen, ja!

CHARLES : Allé, komaan. Dit kan toch geen toeval niet meer zijn!

MICHEL : Charles, voor de laatste keer, ik ga niet gokken op die drie paarden!

CHARLES : Maar waarom niet?